

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 6. Monachorum studia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

§. VI.

Monachorum studia.

Monachi omisso labore manuum studia litterarum esse occupationem se digniorem existimabant: præterquam quod illos per quandam necessitatis speciem ad ea impelleret incitiam secularium etiam Clericorum. Decebat illos potissimum divini codicis & Patrum lectio, verbo, Theologia: qua in re S. Hieronymum, aliosque Monachos veteres imitati essent: verum a seculo octavo & nono litterarum genus omne amplexi sunt: ut inter alios in Alcuino cernimus. Jungebant Theologiæ Canones, quæ partem eruditionis ecclesiasticæ faciunt, sed Episcopis, ac Sacerdotibus ad regendos populos destinatis convenientiorem. Monachi tamen huic se strenue impendebant: ut videmus in celebri Gratiano scriptore Decreti: atque hoc studium accersit commentationem Juris Civilis, præsertim post re-
ta

ta Digesta, cæterosque Justiniani libros.

Sed & aliud a suo statu alienius studium nempe Medicinæ capessabant Monachi. Rigordus Monachus Dionysiofanensis erat Physicus, sive Medicus Regis Ludovici Crassi, cujus historiam scripsit: & S. Bernardus loquitur de Monacho sui Ordinis hac ex arte clarissimo. Credi-derim cœpisse Monachos huic operam tradere per charitatem in ægros: sed hos invistentium animi semper in cogitationes varias distrahebantur. Idem dicendum de Jurisprudencia, quæ saltem consultationes acciebat.

Si vero hæc studia inchoaverant per charitatem, continuarunt ob commodum; sive ut bona cœnobii, aut sanitatem servarent suam; sive ut pecuniam lucrarentur: veluti fecissent homines profani. Id nos docet concilium Remense anno 1131 a Papa Innocentio II actum, quod Monachos Canonicosque Regulares

B 5 vetuit

Can. 6.

His. l. 68. §. 9

vetuit leges civiles aut medicinam discere; & adjunxit: Avaritia est, quæ eos inducit, ut Advocati fiant, & causas æquas injustasque agant sine discrimine. Avaritia est, quæ illos impellit ad spernendam curam animarum, ut sanent corpora, & oculos figant in partibus, quas ne memorari quidem patitur pudor. Has inhibitiones repetiit concilium Lateranense anno 1139 ab eodem Papa habitum; & insuper concilium Turo-nense an. 1163 ab Alexandro III celebratum. Religiosis tantum, non Clericis secularibus interdixere artis medicæ ac Jurisprudentiæ professio-nem: quia ad utramque inhabiles erant laici, utpote illiterati.

Hist. l. 68.
S. 54.
Hist. l. 70.
S. 63.

In principio sequentis seculi Re-ligiosis licebat fungi munere Causi-dici pro Regularibus: ut videmus in concilio Parisiensi, cui Legatus Robertus Corsonius an. 1212 præ-erat: & hoc ipsum concilium notat magnam disciplinæ remissionem in cœnobiis utriusque sexus. Magis eam cernimus frequente in concilio
 Late-

Hist. l. 78.

Lateranensi tribus post annis habito: quod ut malo mederetur, comitia generalia quovis triennio celebrari iussit. Sed hoc remedium juvabat parum: & ab illo tempore Monachi & Canonici Regulares suis ab institutis magis magisque desciscere pergebant usque ad ultimas correctiones. Præterea comitiis generalibus suæ sunt difficultates: & major est mentium evagatio, itinerum comes individua: quæ quo longiora sunt, eo majores sumptus postulant. Idcirco monasteriis imponi tributa debent: unde nascuntur murmura & querimoniæ. Et quisnam horum fructus est comitorum? Fiunt nova præscripta; novæ legationes Inspectorum, qui ea executioni mandanda curent; scilicet multiplicantur itinera & impensæ: sed omnia parum juvant: ut seculorum quatuor usu compertum habetur. Nec vero S. Benedictus quidquam simile præcepit, tametsi multa simul coenobia regeret: suus cuique Abbas præerat: & quemlibet Abbatem suus

reco-

recognoscebat Episcopus: qui cum in propinquo esset, præ quovis alio poterat ad observandam regulam illum adigere.

§. VII.

Ordinum religiosorum multiplicatio.

*Can. 13. Ne
nimia. extr.
9. extr. de
relig. dom.*

*Reg. fus.
n. 36.*

Idem concilium Lateranense anno 1215 noluit excogitari novas congregationes sive Ordines; ne nimia eorum varietas confusionem gigneret in Ecclesia; sed, quisquis Ordinem amplecti cuperet, illum jam approbato dare nomen iussit. Hæc inhibitio erat sapientissima, purissimæque antiquitatis genio congruebat. S. Basilius in suis institutionibus quærit, an expediat eodem in loco esse duo cœnobia? Non agit de duobus Ordinibus, sed tantum de duabus domibus ejusdem instituti: ac respondet negando duabus ex rationibus. Prior, ait, est, quod non facile unus aliquis Præses egregius, multo difficilius duo tales inveniantur: altera, quod cœnobiorum mul-
tiple-